

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΒΩΠΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Εκδιδόμενη ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος

Ἐτησίαν συνδρομὴ Δραχ. 12
προπληρωτέα ἐνταῦθα κατὰ τριμηνίαν.

Τιμὴ καταχωρίσεων, διατριβῶν, καὶ δικαστικῶν πράξεων
ἐν γενεῖ, δι' ἑκαττον στίχων λ. 60 πληρωτέα ἐνταῦθα.

Ὁμοφρονούντων ἀδελφῶν συμβίωσις παντός τείχους ἰσχυροτέρως.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠ. ΜΟΥΣΟΥΡΑΣ.

ἘΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΙΣ Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

Ἀσμένως καταχωροῦμεν τὴν ἐξῆς νεκρολο-
γίαν ἐπὶ τῷ ἀήρῳ Σανάφῳ τοῦ ἀειμνήστου ἐ-
θνικοῦ ἡμῶν Ποιητοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρί-
του, πεμφθεῖσαν ἡμῖν ἐκ Κορύνθου παρὰ τοῦ
ἡμετέρου συμπολίτου κ. Πέτρου Κρυωνα Κα-
θηγητοῦ.

Φωνὴ γοερὰ ἠκούσθη πανταχοῦ ἐν Λευκάδος. Ἄρι-
στοτέλης ὁ Βαλαωρίτης δὲν ὑπάρχει πλέον
ἐν τῷ ζῶει!

Ἄν ἤμην ἐν Λευκάδι, θὰ συνέλαγον δάφνην καὶ ἐκλε-
πὰ ἀνήη, θὰ ἐπλεκον στέφανον ἐξ αὐτῶν καὶ μετα δε-
κρῶν θὰ τον ἐροῦσκτον ἐπὶ τοῦ τέρου Σου, καὶ οὕτω κάλ-
λιον σιωπηλῶς θὰ ἐξέφραζον καὶ τὴν λύπην μου ἐπὶ τῷ
ἄνωθ θανάτῳ Σου καὶ τὸν θαυμασμόν μου ἐπὶ τοῖς ἐξο-
χοῖς Σου προτερήμασιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶμαι μακρὰν, ἐπο-
τεῖνω πρὸς Σε τὰς ὀλίγας καὶ ἀκόμψους ταύτας λέξεις,
αἵτινες οὔτε τοῦ ἀλγους μου οὔτε τοῦ θαυμασμοῦ μου
ἀρκούντως δηλωτικαὶ εἶναι, οὔτε τῆς δόξης Σου βεβαίως
ἀντάξια, ὡς σεμνωδῆ τῆς Λευκάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἔθνους ἀγλοῖσθα Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης!

Μοι φαίνεται δι' βλέπω τὴν εὐγενῆ μορφήν Σου. Μοι
φαίνεται δι' ἀκούω τὴν βροντωδὴ φωνὴν Σου. Μοι φαί-
νεται δι' γενομαί τῶν μελιστεγῶν λόγων Σου, ὡς ὅτε
ἐλάλεις περὶ τῶν πατρίων καὶ μὲ σπινθηροβολοῦντας ὁ-
φθαλμοὺς ἐξέφραζες καὶ τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς φόβους
Σου. Τὰ εὐγενῆ αἰσθημάτων Σου μὲ συνεχίζουν, τὰ ἐμβρι-
θὰ διανοήματα μὲ ἐξέπληττον. Διότι ὁ νοῦς Σου ποτὲ
ἐν ἐμελέτῃσι ταπεινά, οὐδὲ ἡ καρδία Σου ἠθύνθη ἀλ-
λο πάθο, ἢ ἀγάπην πρὸς τον πλησίον. Ἡ βίαυχία Σε
συνεχίει καὶ ἐφ' ὅσον εὐδύνασο ἀνεκούφισες αὐτήν.

Ἐν τοῖς ποιητικοῖς ἔργοις σοῦ τόσον πῶρ πνέει, ὥστε
ἱκανόν θὰ ἦτο γάναψη μεγάλην πυρραϊκὴν ἀνὰ πᾶσαν τὴν

Ἑλλάδα καὶ ἐξ γείρη αὐτῆν, ἂν ἐν ἦτο νεοσρκωμένη ὁ-
ποδηγητηρίω, αἵτινα τὴν ἐπότιαν. Δια τοῦτο καὶ ἡ με-
γάλη Σου ψυχὴ ἐθλίβετο καὶ ἠγωνίζετο πρὸ βῆθητιαν
αὐτῆς. Πῶς εὖ ὡ προώρως τὰ πάντα ἐγκατέλειπες;

Σὲ βλέπω εἰσερχόμενον εἰς τὴν μακαρίαν μονήν, εἶθα
αἰψαί τῶν ἐξοχῶν Ἑλλήνων ἀρχαίων τῶ καὶ νεωτέ-
ρων διατριβούσι. Βλέπω μεγάλῃ οκταν δαρνοστερῇ ἐ-
γειρομένην ἐκ τοῦ θεόου τῆς, ἐφ' εὖ καθημένη, καὶ ἐπι-
φῆ ἀρρατωλῶν προ αὐτῆς ἔχουσα ψιλλεὶ μετα λύρας τὰ
ἀνοραγαθημάτων τῶν. Ἐγείρεται, ἔνα! Σὲ προθπαντήση.
Τὴν γνωρίζω εἶσι ἡ οκτα τοῦ μεγαίου, ὅστις εἶδε τὴν
ἐλευθρίον εἰρήνην ἐξερχομένην τῷ ὄστων τῶν ἀρχαίων
Ἑλλήνων. Βλέπω καὶ ἄλλην εἰς ὑψηλοτερᾶν ἐγειρομέ-
νην κατόπιν πρὸς τον αὐτον σκοπόν. Τὴν γνωρίζω ἐκτῆς
μελαγχολίας τῆς. Ἔναί ἡ ψυχὴ ἐκείνου τοῦ μεγαίου
ξένου, ὅστις ἐθρηνησε τὰ δεινά τῆς Ἑλλάδος, τὰ δεινά
τῆς ἀνθρωποτήτος ὅστις ἐπολέμησεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-
ρίας τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ δὲν ἤξιώθη νὰ τὴν εἴη καὶ ἐν-
τεθροισμένην, ἀποθαῶ ἐν Μεσολογγίῳ. Καὶ ἄλλοι
καὶ ἄλλοι μακρόθεν Σε χαιρετίζουσι!

Δέου, ὦ δέου αὐτοῦ πρὸς τον Ὑψίστον μετὰ τοῦ Ἀθανά-
ση Σίκοι καὶ τῶν ἄλλων, αἵτινες ἐπεσον, ἔνα ἀναστήσωσι
τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἐξελειψῆ τῶν καρδιῶν τῶν τέκνων
τῆς πᾶσαν χαμαιζήλον ἐπιθυμίαν καὶ ἐμπνεύση εἰς αὐ-
τάς τὰ εὐγενῆ ἐκείνα αἰσθημάτων ὑφ' ὧ ἐκείνοι ἀλιγόμε-
νοι τὰς ψυχὰς ἐμεγαλοῦργου.

Ἄν εἶθω εἰς Λευκάδα, θὰ ἐρωτῶ ποῦ εἶναι Ἀριστο-
τέλης ὁ Βαλαωρίτης, καὶ θάκούω τὴν γοερὰν
ἐκείνην φωνὴν, ἢ Ἀριστοτέλης ὁ Βαλαωρί-
της ἐν ὑπάρχει πλέον ἐν τοῖς ζῶειν.

Ἐκ Κορίθου κατὰ μῆνα Αὐγούστου τοῦ 1879.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Π. ΒΡΥΩΝΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣ441Φ40098

Δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡγού
μένου τῆς ἐν τῷ δήμῳ Καυαῶν ἰδρυμένης ἱε
ρᾶς Μονῆς Κοκκίνης Ἐκκλησίας Βησσαρίωνος
Ἱερομονάχου Κατοχ. αὐτοῦ συνταχθέν ὡς κάτω
θε ἐλεγείου ἐπὶ τῷ αποδιδώσαντι αἰδιμῶ ἔθνη
κῶ Ποιητῇ Ἀριστοτέλει Βαλαωρίτῃ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ο ΚΟΤΖΙΦΑΣ καὶ ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ

Ὁ Κοτζίφας ἐσκόθληκε ἓν πρῶν πετάει
καὶ βρεθῆκε στὴ Μιδουρὴ νὰ βρῇ τροφὴ νὰ φάγῃ
Τροφὴ οὐκί τοῦ σώματος ἀλλὰ τοῦ πνεύματος του
ὅπου τῷ ἔδωκε συχνὰ τ' ἀηδόνι ὁ σύντροφός του.

Πετάει ἔδω πετάει ἐκεῖ πετάει περὶ πᾶσα
γιὰ νᾶβῃ τ' ἀηδονάκι του καὶ κείνη τὴν ἡμέρα.

Βρώσκει τὴ Μιδουρὴ ποῦ εἶναι τὸ ἀηδονάκι
ποῦ ἄλλοτε γλυκὰ γλυκὰ ἔδω εἰς τὸ νητάκι;

Πῶς εἶναι ἔρημη ἡ φωλιά κεί ποτα στὴν ἐλουλά
ὅπου ἐκάθιτο συχνὰ στὴν ἄνοιξη πλῆκουλα;

Καὶ κελαδοῦσε τ' ἄσματ'α Φροσύνης καὶ Διάκου
καὶ κεία τοῦ Βουκολάκου;

Κεὶ τὸ νητάκι λυτῆρ' αἰετὰ σιγά τοῦ λέγει
τὸ ἀηδονάκι ἐχάθηκε ἡ κόττος ὅλος κλαίει.

Ὁ Κοτζίφας δὲν πιστάει τὰς πτέρυγες ἀπλώνει
πετάει στὸ Χελόνι.

Πέσμου νησι κηκόμοιρο μὴ εἶναι ὄω τ' ἀηδόνι
μὲ κτύπησε ἡ Μιδουρὴ μ' ἓνα σφύρι μ' αἰόνι.

Πουλιάκι μου δὲν εἶναι δῶ οὔδε καὶ δὴσ φτερά του
ἀπέμειναν εἰς τὸ κοντρί κεί περὶ στὴ φωλιά του.

Μούπανα πὸς ἐπέταξε στὸν ἄλλο κόσμῳ πάγει
καὶ δῶ δὲ θὰ μεταφανῆ οὐδὲ θὰ κελαδάει.

Τὴ φοβέαι ἀπάντησι ἀκούει ἀπ' τὸ Χελόνι
εὐθύς εὐθύς ἐκπλώθηκε τὰς πτέρυγες τεντόνει

Σὰ νὰ τοῦ δῶσαν τουφεκιά μὲ βόλι στὸ κεφάλι
κινάει ἀγάλλει ἀγάλλει.

Καὶ ὡς ἀσθενῆς καὶ ἰθύνωτος, ἐρχεται στὴ φωλιά του
ἤρχισεν ὁ κηκόμοιρος νὰ κλαίγῃ τὴ σύντροφιά του.

Ὁ συμφορὰ ποῦ ἐπάθα τόρ'α στὰ γηραιότητα
ὁ μύρος; ὁ Κοτζίφας μιλῆ με στόμα με καρδιά.

Ἐλάτε δῶ πουλιάκι μου νὰ πάμε παρεμπρός
νὰ ἰδοῦμε τί ἀπεγινε εἰ ἐπάει τὸ φῶς

Νὰ ἰδοῦμε πῶς δὲν κίεσαι τ' ἀηδόνι νὰ ληλῆ
τοῦ Διάκου τὰ παθῆματα Φροσύνης μὲ Ἀλῆ

Τοῦ Ἀστραπόγεννα πολλὰ καὶ τοῦ Θινάση Βάγι,α
ἐκεῖα ποῦ τότε φώναξε ἐκείνη ἡ Κουκουδάγια.

Ἐλάτε δῶ πουλιάκι μου ἔλατε νὰ σκεφθῶμε
τί μοιρολόγι τ' ἀηδονοῦ τί μοιρολόγι νὰ ποῦμε.

Νὰ ποῦμε τ' εἶναι πάπαθε ἡ μαυρὴ ἡ Δευκάδα
πῶχασε τ' ἀηδονάκι τῆς καὶ πίνει φαρμακάδα.

Παρηγορήσου οὐ Δευκάς;

Ἡπειρος καὶ οὐ Ἑλλάς;

Θράκη καὶ Μακεδονία
κί ἅπαντα ἡ Θεσσαλία.

Τὸ ἀηδόνι δὲν ἐχάθηκε
ἔμεινε καὶ ἔα μὲν

τὸ ὄνομά του ἀθάνατο

σ' ὄλη τὴν οἰκουμένην.

Ἐν Δευκάδῃ τῇ 1 Αὐγούστου 1879.

B. I. K.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

Εἰς Ἀριστοτέλην Βαλαωρίτην

ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἑγγιλουβῆς χωρικοῦ

Γεωργίου Κανελαοῦ

ὡς δείγμα εὐγνωμοσύνης κλπ.

—οοο—

Ἐπιθυμῶ νὰ διηγηθῶ μὰ ἡ γλώσσά μου δὲν φράνει
ἐπίρ'α πέννα καὶ χαρτί φαρμακερὴ μελάνη,
καὶ τί μ' ἔχει ἀδυνατή τ' ἀγωνιστοῦ τὰ Ἑλλάδος
τὴν τούτην κηϊότητα καὶ τὸ ὄραϊόν κλέος;
Καὶ τὰ πουλιά ποῦ στα κηϊάτα στὰ δάση κελαδοῦσι
ἐπύσαν τὸν κελαδισμὸν καὶ νῦν πενηθοροῦσι.
ὦ καμποὶ! δάτη καὶ βουνα, ὦ ὄλη ἡ Ἐπαρχία
κλαύετε σήμερον πικρὰ μὲς ἀπὸ τὴν καρδιά!
Ἀριστοτέλη κρενὲ μὰς, ἐγερου ἀπὸ τὸ γέρον,
σ' ὄλο τὸ ἔθνος ἄρπυξες εἰς τὴν καρδίαν μας πάθον
Ποῦ εἶσε ἀσπὴρ μου πρῶινε σπάζει αὐτὸ τὸ χῶμα
καὶ μίλησε μὰς ποιητὰ μὲ τὸ χρῆσ σου στόμα
Ποῦ εἶσαι Ἀριστοτέλη μου ὦ φωτοβόλε ἀστέρα
ὅτ' εἶχες τὸν πρωϊμὸν στα χεῖρ'α νύχτα μέρ'α
ῤητορικὴν, ποιητικὴν καὶ τὴν φιλολογίαν
ἅπαντα τὰ χαρισματα καὶ καθαρὰν καρδίαν
Ποῦ ἄρπυξες παρρησια καὶ τὰ συγγράμματά σου
καὶ πῶς νὰ ματαγύριζε μὲ τ' αἶμα ἀπ' τὰ μαλλιά σου
Ἀπ' τὴν σφρίν σου κεραλήν ἀπὸ τὴν τὸς ἀνδρ'α
σὺ πανταχοῦ εὐρισκῆτο εἰς κἄθε ἑταίρ'α
Πικροτὸς σινεσέρες, καὶ εἰς τὸ Μαυριθῶνι
ὁ θανάτος σου ἤρωα πένθος μεγάλ' ἀφίνει
Εἰς τὰς Ἀθήνας ἔλαυψες ὡς ἡ ἀκτίς Ἡλίου
ἐποίησες; ἐγκώμιον τοῦ μέγα Γρηγορίου
Ἐχαιροντάνε τὰ βουνα ἡγάλλοντο οἱ βράχοι
ὅταν σὺ ἐγκωμιάζεις τὸν μέγαν Πητριερχῆ
Ἀ ἔβηκεν ὁ Ποιητῆς στὸ βῆμα νὰ μιλῆσῃ
πολύ; λαὸς περιμένει τὴν γλώσσ' αὐτῆ νίκουση
Ζητωκραυγοῦσαν ἀπιντες ἀάδραξε τὸ χῶμα
καὶ ὁ Μεγαλειότατος, σ' ἐρῆλθε στὸ στόμα
βλῆσοὶ καὶ φίλοι Ποιητὰ ὄλοι σ' ἐγκωμιάζαν
καὶ νῦν ἰδοῦ σὲ δέχονται ἐκείνη ποῦ σ' ὀμοιάζαν
Οἱ παλαιοὶ ἀγνοοῦνται οἱ ἡρώες μὰ ὄλοι
ἐκείνοι π' ἀγωνίσθησαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὄλη
Θανάτη Διάκου ἤρωας καὶ ὁ Καραϊτάκης,
Κολοκοτρώνης, Βατζαφῆς καὶ Γρίβας, Βοδουράκης.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ
Εἰς Ἀριστοτέλην Βαλαωρίτην
ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΞ ΕΓΓΙΛΟΥΒΗΣ ΧΩΡΙΚΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΝΕΛΑΟΥ

Και σύ αὐτοῦ ὡμοιάζεις τὸ λέν ἐχθροὶ καὶ φίλοι
γιατ ἐποθοῦσες πάντοτε κλέρτικο Κερουρὺλι
Ἐπρωτιμῶσες θανῆ οὐ ἐμπρὸς νὰ πᾶς γεννία
ἀλλὰ νὰ ἰδῆς στα Γιαννενα Ἑλληνικὴ σημαία.
Ὁ Ὀλυμπὸς κτὶ ὁ Κισσαβὸς ἀχ! νὰὶ σὲ περιμένει
αὐτὸ τὸ πάθος φιλε μου εἰς τὴν καρδίᾳ σου μένει.
Ἡ βροντόφωνος γλώσσά σου ἂν ἤθελε μιλήσει
ὁ Ὀλυμπὸς ἦθε στολισθῆ νὰ λάμψη καὶ ν' ἀνθίσῃ
Ἄν ἦταν ὁ Ὀλυμπὸς νῦν ἐλευθερωμένος
τότε καὶ σύ Ἰππότα μου ἦσαν φχαρητημένος.
Παντοῦ σὲ ἐγκωμιάζαν μικροὶ μεγάλοι ἀνθρώποι
τὸ ὄνομά σου ἀθάνατον εἰς ὅλην τὴν Κυρῶπη.
Γαῖαν εἰς εἰλαφρὴν!!!

Κατὰ τὰ ἀφικόμενα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγρα
φήματα ἡ Ἰψήλη Πύλη θὰ ἀιλώσῃ εἰς τοῦ Ἑλλήνας
ἐπιτρόπου, ὅτι δέχεται μὲν νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῆ βίσει
τοῦ ἰγ' πρωτοκόλλου, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἐπιφυλάξεως, ὅτι
ἡ ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ βερολινεῖου συνεδρίου εὐχὴ δὲν
ὀπο ελεῖ δι' αὐτὴν ὑπεχρέωσιν. Ὡς εἶναι γνωστον καὶ
κατὰ τὰς ἐν Πρεσβ. ζῆ γενομένας δι. πρῶγματισεῖσαι οἱ
τοῦροι ἐπιτροποὶ ὑπεστარიξαν μεθ' ὅσην ἤδυναντο στρε
ψοδικίης καὶ ἐπιμονῆς, ὅτι ἡ Γουρκὰ ὑπογραφοῦσα τὴν
βερολινεῖον συνθήκην καὶ το ἰγ' πρωτοκόλλου οὐδεμίαν
ἀνελάμβανε ὑποχρέωσιν, ὅπως παρῶσῃ τῆ Ἑλλάδι
τιμῆ τοῦ ἰσάφους αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι ἀπλῶς ἔτεινε φίλιον
εὐ, εἰς τὰς εὐχὰς τῆς Ευρώπης, τὰς ὁποίας ἦν πάν
τῆ ἐλευθερὰ ἢ νὰ πραγματοποιήσῃ, καθ' ὅ μετρον ἤθελε,
ἢ καὶ ν' ἀποριψῆ ἐντελῶς. Ἐνοεῖται ἐτι ἡ γλώσσᾳ αὐ
τῆ τῆς Γουρκίας ὕφεται ποῖαν τινα ὑποστήριξιν ἐκ τοῦ
24 ἄρθρου, οὐτινος ἡ ὑπεραγὰν θωπευτικὴ διὰ τὴν Γουρ
κιαν ἐκφρασίς ἐδωκεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς φάσι κακῆ πι
στεω, καὶ δυστρόπους ἡμῶν γέγονας νὰ γείνωσι δυστρο
πώτεροι. Ὅπως ὁδῶποτε ὁμῶ, καὶ ἂν ἦ αἱ ἐκπεφρασμένη
ἢ διαταξίς τοῦ ἄρθρου ἐκείνου, ἡ Ευρώπη ὀλόκληρος ἐξε
ῖαβεν αὐτὴν ἐκτοτε, καὶ θεωρεῖ μέχρι σήμερον ἐτι ὡς ὁ
ποχρεωτικὴν διὰ τὴν Γουρκίαν, τὴν το αὐτὴν δὲ αὐτῆς
γνωμὴν δὲ ἔπαυσε παντοιοτρόπως ἐκδηλοῦσαι. Ἀποβαί
νει λοιπὸν περίσογος καὶ ἤκιστα ἐνθαρτυτικὴ διὰ τὴν αἰ
σίαν τοῦ ζητήματος λύσει ἢ ἐκ νέου ἐπιμονῆ τῆς Πύλης
εἰς τὸ νὰ θεωρῆ το ἰγ' πρωτοκόλλου ὡς ἀπλὴν εὐχὴν,
ἐφ' ἧς δὲν ἀποξιοῖ νὰ ρψῆ ἐν βλέμμα. Ἀλλ' ἐάν ποιοῦ
σα τὴν ἐπιφυλάξιν ταύτην, ἢ ἀναγγέλλει ὁ τηλεγραφὸς
μόνον κατ' ἐπιφάνειαν διανοεῖται νὰ ἐμμείνη εἰς τὰς πρῶ
τας αὐτῆς δηλώσεις, καταβροχθὸς ὁμῶ, ἔχει σκοπὸν νὰ
συζητήσῃ σπουδαίως καὶ νὰ προβῆ εἰς τὴν ὀριστικὴν τοῦ
ζητήματος λύσιν, παραχωροῦσα ὅσα διαλαμβάνει τὸ ἰγ'
πρωτόκολλου, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει βεβαίως εἶναι δὲ ἡ
μᾶς πάντῃ ἀδιαφορὸν τὸ πῶς ἐκλαμβάνει τὸ 24 ἄρθρου
ὡς εὐχὴν ἀπλὴν τῆς Ευρώπης ἢ ὡς ὑποχρέωσιν. Ἡμεῖς
νομίζομεν, κρίνοντες ἐξ ὅσων ἐσχάτως ἐ ημοσιευθησαν
περὶ τῶν ἔργων τῶν νῦν διοικουμένων τὴν Γουρκί
αν, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν δεδομένων, ὅτι ἡ Πύλη ποιούσα
τὰς συνθήκας ἐπιφυλάξει οὕτως δὲν ἔχει κατανοῦν νὰ ἐ
παναλάβῃ τὴν ἐλευθερὴν κωμωδίαν τῆς Πρεσβ. ζῆς, ἀλλ' ὅ
τι οὐδέποτε οὕτως ἢ ἄλλως νὰ ῥῶσῃ πέρας εἰς ζήτημα
τοῦ ὁποιοῦ ἢ λύσιν, ὅσον λυπηρὰ δὲ αὐτὴν καὶ ἂν ἦναι,
δὲν παύει διὰ τοῦτο νὰ ἦναι ἀναγκαῖα καὶ ἀναπόφευκτος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Βερολίνον 13)25 αὐγούστου.— Παρατηρεῖται ὅτι ἡ δριμύτης ἐν
τῆ πολεμικῇ τῶν ρωσικῶν καὶ γερμανικῶν ἐφημεριδῶν ὁσημέρῃ ἐ
πιτείνεται.
Μαδρίτη 13)25 — Ο γάμος τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου μετὰ τῆς
ἀρχιδουκίσσης τῆς Αὐτρίας, Χριστινῆς θέλει τελεσθῆ τὴν 25 ὀκτω
βρίου
Κωνσταντινουπόλις 14)26.— Ο Δερβίς πασσᾶ, διοικητὴς τῆς
Ἀρμενίας ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ καταστασις εἶναι σοβαρὰ ἐν Ἀρ
μενίᾳ. Μέγας δ' ἐραθισμὸς επικρατεῖ ἐν τῇ γῶρᾳ ἐκείνῃ.
Λίμνη Πρίγκηπος 14)26.— Ἡ ἐν αὐτῇ ἐκραγείσῃ ἐπανάστασις
κατεπαῖστος.
Λονδίνον 14)26 — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης πρὸς τὴν
«Σημαίαν» ὁ κ. Χάιμερλ θέλει ἴσως διαδεχθῆ τὸν κόμητα Ἀνδρά
σιν.
Ἡ Πύλη θέλει ἀπαντήσαι σήμερον εἰς τὴν δὴ-
λωσίᾳ τῶν Ἑλλήνων ἐπιτρόπων τῶν ἀποπεισάντων κατὰ τὴν προ
καταρκτικὴν συνδιάλεξιν, ὅπως ὁ συζητήσις τῆς ὀρθοτικῆς ἐπι
τροπῆς περιστραφῆ ἐπὶ τῆς ὀρθοτικῆς τῆς ὑποδιχθείσας ὑπὸ τοῦ βε
ρολινεῖου συνεδρίου. Βεβαίως ἐτι ἡ Πύλη δέχεται ἐπὶ τῆ βίσει
ταύτην τὴν συζητήσιν, ἐπανακαθαίνουσα ὁμῶς μετὰ πάσης ἐπι
φυλάξεως τὰς προτέρας αὐτῆς δηλώσεις ὅτι ἡ ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ
τοῦ Βερολινεῖου συνεδρίου εὐχὴ δὲν ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν.
Βιενν, 14)26 αὐγούστου.— Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Τηγλάτ» ὁ
κομῆς Ἀνδράσσις διεκύριζεν ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς Βοσνίας ἦτο ἀνα
γκαῖα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Αὐτρίας ἐν τῇ Ανατολῇ.
Βερολίνον, 14)26 — Αἱ ἡμεπίσθημα ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου
προσεκλήθησαν νὰ παύσωσι προσβάλλουσαι τὸν πρίγκηπα Γουρ
τσακῶφ.

ΔΕΛΤΑΦΟΡΑ

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 19)τρέχοντος μηνὸς πε
ρι ὥραν 8 μ. ἐτελέσθησαν μετὰ πολλῆς τῆς κοιπῆς οἱ γάμοι
τῆς διὰ μυρίων προτερημάτων κεκοσμημένης καὶ χαριτοδρότου δε
σποινίδος Δορίνης Πέτρου Σταύρου μετὰ τοῦ κυρίου Μιλτιάδου Θ.
Πεδικῆ· οἱ νεογμοὶ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἀναχωροῦσι κατε
θυνομένοι εἰς Ἰσραήλ. Εὐχόμεθα αὐτοῖς εὐχῶν ἐπιτεκνίαν, καὶ
πάντα τὰ ἀγαθὰ.
— Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀγίου Πέτρου τοῦ 5)μου Ἀπολ
λωνίων ὅτι τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 12) ὀδεύοντος κατ'
ἀπαίτησιν τῶν αὐτοῖσι ἐγγχωρίων ἐψάλλη ἱερατικὸν μνημόσυ
νον εἰς τὴν κεντρικωτέραν ἐκκλησίαν ἁγίου Ἀθανασίου ὑπὸ
τῶν ἐκεῖ ἱερέων ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς τοῦ
ἀειμνήστου ἱθνηκοῦ ἡμῶν ποιητοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρέ
του. Ἡ συρροὴ τοῦ λαοῦ ἦτο μεγίστη, ὅπως ὁ λαὸς μετὰ
συγκινήσεως καὶ δακρύων ἰδέοντο πρὸς τὸν Ἰψήστον ὑπὲρ
ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου τῆς πατρίδος εὐεργ
γετοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ ἔθνους. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱε
ρας τελετῆς ὁ ἐκεῖ δημοδιδάσκαλος κ Γεωργίος II. Κατη
φόρως ἀνεγνώσε μετὰ συντετριμμένῃς καρδίαις ἐπικηδεῖους
λόγους συγκινήσας ἅπαντας τοῦ ἐκεῖ ακροατῆς, οἵτινες
κατόπιν ἀποχωρίζομενοι καὶ δακρυρροοῦντες ἐθρήνουν τὴν
ἐπι βλαβῆ τῆς πατρίδος ἀπώλειαν τοῦ μεγάλου ἀνδρός.
— Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς ἑλληνο-ουρκικῆς ἐπιτροπῆς
πρὸς διακατέστη τῶν ὀρίων ἐγένετο ὄχι ἐν Κωνσταντίνῳ, θερυνῶ σι
κηματι τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσπερικῶν ὑπουργοῦ Σαβφὲτ πασσᾶ, ἀλλ'
ἐν αὐτῇ τῇ Πύλῃ.
— Κατὰ τὴν «Σημαίαν», διαρῆσθαι τρίτος ἐπιτροπος τῆς ἑλλη
νικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνοτουρκικῆ
ἐπιτροπῇ ὁ κ. Πάνος Κολοκοτρώνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

